

Zakempíme, kámo?

Postavy:

Jáva Stříbrná (Zuzana Píšová) – dvojvaječné dvojče Sumatry, nadšená ekoložka, obléká se do udržitelných materiálů a neustále se zabývá záchranou planety, opovrhne konzumní společností a bohatými lidmi, kteří ničí svět svými rozmary (ačkoli mezi ně sama patří)

Sumatra Stříbrná (Soňa Fejfarová) – inteligentní, přemýšlivá, necítí se dobře ve vlastní rodině, snaží se hledat vlastní cestu, nechce se nechat vláčet svými bohatými rodiči, nemá příliš kamarádů. Bydlí s rodiči a sestrou Jávou v Berouně, právě ukončila ZŠ stejně jako její sestra.

Karel Novák (Tobiáš Mikoczi, Ondřej Černý) – sečtělý, inteligentní, rád by poznal svět, ale nemá tu možnost; má 4 sourozence a pochází ze skromných poměrů, ještě nikdy nebyl v zahraničí, pohrdá nedostatkem ambicí u svých sourozenců, bydlí na okraji Králova Dvora

Jan Novák (Adam Douša) – starší bratr Karla, stejně jako Karel právě ukončil ZŠ (měl odklad); neambiciózní, pohodlný, neprůbojný, bez názoru, nechá se jednoduše ovlivnit názorem druhých, bývá často zasněný a v myšlenkách mimo realitu

Kryštof (Tadeáš Just), **Vojta** (Tomáš Medvecký), **Lucie** (Markéta Kabilová) – mladší sourozenci Karla a Jana, stejně jako bratři nikdy nebyli v zahraničí a cokoli nového vidí, to je ohromuje a dávají to značně najevo

Animátorky:

- **Gertrud** (Anna Ptáčková) – vypadá nejvíce Německy
- **Helga** (Nicol Barešová) – vypadá nejvíce Německy
- **Hazel** (Alžběta Hloušková) – vypadá nejvíce Americky
- **Tiffany** (Tereza Bárová) – vypadá nejvíce Americky
- **Delphine** (Johana Burešová) – vypadá nejvíce Francouzsky
- **Amelie** (Anna Kučinová) – vypadá nejvíce Francouzsky
 - **Colette** (Sára Kvintusová) – mladší sestra Amelie, zrušili jí tábor, a tak ji rodiče hodili Amelii na krk

Animátorky (jsou to Češky, které odjely na brigádu do Chorvatska) fungují ve dvojích podle typu aktivit, kterou zajišťují. Jsou i barevně odděleny – červené děti, zelené – sport, žluté – společenské a večerní aktivity

The Boss (Ondřej Brzobohatý) – Provozní chorvatského kempu Zlatý delfín, velký matcho, který despoticky vládne zaměstnancům kempu. Šlape si na jazyk (*nápad, otázka, zda nevypustit*).

Mini Boss (Tobiáš Kodad) – Syn provozního, tátu oslovuje šéfe a neustále mu podlézá. V jeho nepřítomnosti má tendenci se chovat jako macho.

Moderátor (Antonín Svoboda), **Moderátorka** (Isabella Villagomez) – moderují karaoke večer mezi diváky

Scéna 1

(Dělená scéna, u Novákových doma / u Stříbrných doma)

(Pokoj bohatých sester Jávy a Sumatry, které probírají své každodenní problémy)

Sumatra: Co ten tvůj nověj kůň? Šampion Šimon?

Jáva: Víš, já myslím, že má nějaké trauma z minulosti. Dvakrát jsem s ním zkusila skočit ten hnědý Oxer, a on mě skoro shodil. Myslím, že by potřeboval zvířecího psychologa.

Sumatra: To existuje?

Jáva: Sumatro, a co kdybychom domů pořídily akvářko a zachránily nějaké rybičky? Ty bys je krmila a já bych s nimi pravidelně navštěvovala terapie, aby nebyly z toho malého prostůrku frustrované.

Sumatra: Cože?

(Chudý domov u sourozenců, děti se honí kolem postele, na které leží Karel a hrají na Babu, v jednu chvíli skočí na postel na Karla, který se naštve a začne je plísnit)

Karel: Děcka, tak to už snad přestává všechno! Vyvenčily jste už Šimona? Doufám, že ho zas nenajdu, jak se krčí pod postelí a okusuje moje trenýrky. *(předvádí kousající nestvůru a snaží se postupně kousnout jednotlivé členy rodiny)*

Lucie: Víš, já myslím, že má nějaké trauma z minulosti. Dvakrát jsem s ním zkusila sejít schody a on se z nich nakonec vždycky svalil. Myslím, že by potřeboval zvířecího psychologa.

Karel: To existuje?

Vojta: No jistě že existuje! *(Karel se po něm zběsile ožene, předvádí příšeru)* Karle, to, že ty to nemáš v hlavě v pořádku a nic s tím neděláš, ještě neznamená, že náš křeček musí také trpět.

Karel: *(otírá si pot z čela)* Cože?

(pokoj Jávy a Sumatry)

Jáva: A Sumí, na dovolenou si laskavě zabal nějaké normální oblečení, ať se za tebe nemusím stydět.

Sumatra: Jak jako?

Jáva: Víš, že tentokrát nejdeme na žádnou párty do Las Vegas? Ani na přehlídku do Paříže. Ale úplně nudně kempit někde do Chorvatska, kam si jezdí milion Čechů každý rok vyvalovat šunky a pojídat domácí knedlíky *(posměšně)*.

Sumatra: To mám snad chodit v hadrech z ekobavlny jako ty? Vždyť tím skoro prostrčím prst... *(prostrkuje prst síťovanou látkou)*

(pokoj sourozenců Novákových)

Kryštof: Honzooo *(prodírá se kartónovou krabicí)*, vždyť já nemám žádné letní oblečení.

Jan: To já taky ne. Tak si ustříhni tepláky. Na podzim ti je zase přišijeme. A rázem budeš in.

Vojta: Karle, to tvoje tričko už je úplně průhledné, vždyť tím prostrčím celou ruku. *(prostrkuje ruku dírou v látce)*

Karel: Z toho si nic nedělej, ekobavlna je prej dneska v módě.

Lucie: A jak to vyřešíme u moře? Z čeho si asi udělám plavky?

(pokoj Jávy a Sumatry)

Sumatra: Myslíš, že si mám přibalit taky tyhle pytle? *(trochu zhnusene, ukazuje sestře nevkusné plavky s leopardím vzorem)*

Jáva: Fakt si myslím, že patery plavky by ti na týden mohly stačit...

(pokoj sourozenců Novákových)

Jan: A co tyhle igelitové pytle? Máme je doma ve žlutý, modrý, a dokonce i černý verzi.

Vojta: To je nápad! Můžeš si vybrat, jestli se vypravíš na plast, papír nebo směsný odpad. *(posměšně)*

Lucie: Náhodou, zatímco já, milý Vojtiku, budu mít aspoň nějaký model, tak tebe vyloučí do nuda kempu. *(bere si od Jana ty pytle – kostýmní poznámka: sourozenci by v kempu měli chodit v plavkách vystřižených z odpadové pytloviny)*

(pokoj Jávy a Sumatry)

Jáva: Chápeš, že jedeme do Chorvatska? To není Madagaskar ani Tanzánie, nečekej, že tě tam bude někdo obskakovat!

Sumatra: Vždyť já vím, Jávo *(zklamaně)*. Máme konečně poznat *normální* lidi na *normální* dovolené. Žádné skútry na vodě, treky na slonech ani osobní maséři na pláži. Ale já jsem terénní holka, já to přece všechno zvládnou!

Jáva: A od září taky žádní domácí učitelé. Konečně budeme chodit do normální školy!

Sumatra: No tak Jávi, normální škola to úplně nebude. Vždyť to školné by zruinovalo i sestru Elona Muska.

Jáva: Na Elona mi teda nešahej! *(trefí sestru polštářem)*

Sumatra: Vždyť je to jenom šašek! *(pokoj sourozenců Novákových)*

(pokoj sourozenců Novákových)

Vojta: *(má na sobě plavky z igelitového pytle)* Vždyť v tom vypadám jako šašek?

Lucie: Tak si to příště ušij sám. *(hodí po Vojtovi polštářem)*

Písnička č. 1: Polštářová bitva

(při konci písničky se ozve z venku autoklaksón)

Jáva: *(koukne se podívá z okna a pak na své Apple Watchky):* Sumatro, do háje, Johan má už nastartováno. Ať u Brna nechytíme zácpu.

Sumatra: No jo. A proč vlastně neletíme tím tátovým super jetem?

Jáva: Fujky! Víš, jakou to má uhlíkovou stopu? Řekla jsem našim, že buď jedeme Teslami nebo vůbec!

(rychle se balí a mizí ze scény, pokojíčky pryč, na pódium přijíždí vlek, mohl by se vyvalit velký oblak černého kouře)

Karel (*poměrně optimisticky*): Tak nastupovat, zabírám si místo úplně vzadu, z toho je nejlepší výhled.

(*všichni nastupují, jen Karel zůstává venku se zhnuseným výrazem*)

Lucie: Tak Karle, zrychli to, tady vepředu je ještě spousta místa.

Jan: Tak to ani náhodou. Jako nejstarší snad mám právo normálně sedět v autě!

Kryštof: Máš smůlu, máma říkala, že pro jistotu naložila i mrazáček na ryby. Je skoro jako novejš a na vleku by se prý mohl škrábnout.

Jan: To ponížení.

Karel: Nic si z toho nedělej (*dává mu ruku na rameno*), takhle přece Češi jezdí kempit na Jadran.

Písnička 2: Jedou Češi na Jadran

(*rodiče, kteří jsou v autě mimo scénu, jim občas něco hodí dozadu do vozíku např. rohlík nebo PET lahev, za vozíkem běhají lentilky s domečky, větrnými elektrárnami, ovce, krávami apod., na konci písničky vozík odjede ze scény*)

Scéna 2

(*kemp Zlatý delfín zahajuje novou sezónu a vítá nové moderátory, kteří se tuto sezónu mají starat o návštěvníky*)

The Boss: Čau krevetky. Věřím, že společně prožijeme další úspěšnou sezónu našeho Shvězdičkového kempu. Shvězdičkového. Žádný obyčejný kempení, jasný? Jsme Zlatý delfín, nejlepší služby, nejlepší zážitky, nejlepší value for money a 5 hvězdiček hodnocení na Googlu, Trip Advisoru, Bookingu atp.

Já jsem šéf. Celý příští měsíc budete spát, když vám řeknu, že máte spát. Budete jíst, až vám řeknu, že máte jíst a půjdete na záchod, až vám to dovolím.

Mini Boss: Tati, tati, ...

The Boss: (*diskrétně k synovi*) Říkal jsem, šéfe, sakra.

Mini Boss: Šéfe, rozkaz, šéfe!

Gertuda: Ahoj všichni, já jsem Majda a moc jsem se sem těšila.

The Boss: Jaká Majda? My jsme Shvězdičkový kemp. K nám se sjíždí klienti z celého světa. Vy dvě vypadáte německy, budete Gertrud a Helga.

Helga: Ale já přece vůbec neumím německy.

The Boss: A ty si snad kočička myslíš, že v Německu dneska ještě mluví někdo německy? (*výrazná pauza, čeká, že se někdo zasměje, což pochopí Mini Boss a směje se*)

Mini Boss: Cha cha cha, ten byl vážně dobře, šéfe.

The Boss: Vy dvě vypadáte jak ze středozápadu – Hazel a Tiffany. A vy dvě vypadáte jak croissant, budete si říkat Dephine a Amelie. Co je to tady za smrád? Neříkal jsem ti, že tady nechci žádnou školku (*k mini bossovi*)?

Deplhine: To je moje malá sestřička, zrušili jí tábor, a tak jsem jí vzala s sebou. Prosím, prosím, může tu zůstat, je skladná a skoro nic nesní.

The Boss: Zadarmo nikoho živit nebudu! Budeš Colette, Francouzka, a budeš dělat živou šipku.

Mini Boss: Stoupneš si před hajzlíky, cestou tam se nám hosti pravidelně ztrácí.

Colette: Si, da, da, her lajtnant.

Mini Boss: Ale jestli zaslechnu, že je někdo z hostů s něčím nespokojený, tak vám snížím přídělý na polovinu. A jestli vás někoho zastihnu, jak se flákáte, stěhujete se okamžitě na samotku.

Tiffany: Ale šéfe, my přece nemůžeme zařídit, aby byli hosti vždycky spokojení. Co když jim bude vadit jídlo? Nebo postel?

Hazel: Nebo špinavé záchody?

Deplhine: To je pravda, co asi můžeme dělat, když se nás bába zeptá...

The Boss: No toto! Když se bába zeptá? Když se bába zeptá?

Mini Boss: Šéfe, co maj vlastně dělat, když se bába zeptá?

Písnička 3: Když se bába zeptá

(do areálu se začínají trousit první hosté – Lentilky, Sumatra, Jáva, sourozenci)

The Boss: A teď, milé krevetky, mávat, jásat, uvádět nové hosty a pomáhat jim s bagáží.

Mini Boss: A teď všichni: Novým návštěvníkům kempu Zlatý Delfín 3x hurá!

Animátorky: Hurá, hurá, hurá!

The Boss: Říkal jsem francouzsky, nemecky a americky. Laskavě se držte svých rolí, krevetky.

Jan: Tak někde zakempíme, ne?

Karel: To počká. *(fascinovaně si prohlíží holky)* Brácha, tady je holek, stačí nahodit udičku a nějaká rybka se určitě chytne.

Jan: Ale samá vyšší liga, brácha. Jsem zvědavěj, jak tady plánuješ rybařit v těch plavkách z igelitu.

Karel: Nejde o plavky, ale o to, kdo je nosí. Já sbalím holku i v igelitu. Říkám ti, první, na kterou narazím.

Mini Boss: Šéfe, šéfe, tyhle dvě *(ukazuje na Sumatru s Jávou)*, to jsou ony.

The Boss: *(k animátorkám)* Pozor krevetky, támhlety dvě slečny dostanou speciální péči, chatka číslo 8, VIP zóna. Budete je hýčkat, že odsud nebudou chtít odjet. Jasně?

Mini Boss: Dnešní večer je taneční, od vás chci vidět pořádněj dance na parketu. A zuby. Zuby. Zítra ráno si rozdělíme práci.

Hazel: Sir, yes, sir... Man, yes, Man.

Amelie: *(přehnaně artikuluje a dělá významné R)* Dobrý den, já vás doprovodila do chatka, já francouzka, Amelie z venkova u Dišon, my tam hoščice k párek.

(holky si rozebírají nově příchozí, osazenstvo kempu odchází a zůstávají sourozenci, kterým nikdo nepomáhá – mají nejlevnější vstupenku)

(opět dělená scéna, vlevo Novákovi, vpravo Stříbrných; Hazel a Tiffany se starají o stříbrné holky a ukazují jim ubytování; Novákovi staví velký rozpadlý záplatovaný stan)

Kryštof: Hele, kamo, tady je to krásný, já si vůbec neuměl představit, že takový místo na světě existuje.

(světelný přechod na pravou polovinu scény - chatku)

Tiffany: This is it, tak tady zakempíte, kámo.

Hazel: Hey guys, tuhle chatku navrhoval světoznámý architekt Zvonko Bogdan. You see, jak perfectly fittuje do krajina.

Sumatra: Což o to, ale ten výhled je trochu nuda, ne?

(světelný přechod na stan)

Lucie: A ten výhled! Vidíte všude ten přepych?

(světelný přechod na chatku)

Jáva: Já teda oceňuju, že to tady není vůbec poshy. V domě s tak malým služebnictvem jsme ještě nebydlely. *(Hazel a Tiffany se na sebe vyděšeně podívají, neočekávaly, že by měly dělat služby)*

(světlo na stan)

Vojta: A ty stany? Hele, támhle nahoře jsou dokonce nějaké luxusní vily.

(světlo na chatku)

Sumatra: Pravdu máš, támhle dole bydlí nějaký chudáci v hadrových domech. V zimě tam přece musí zmrznout.

(světlo na stan)

Karel: Děvčata, můžete se přestat projevovat, jak nějaký ubožáci z vidlákova. Takhle tady budeme před lidma za úplný loosery.

(světlo na chatku)

Jáva: Ségra, ty jsi blbka, vždyť to jsou stany. Já jsem ve stanu jednou spala na akci proti kácení v Krkonoších. *(otřepe se)* Brrr, hrozná zkušenost.

(světlo na stan)

Jan: Až to budete mít postavený, tak mi dejte vědět. Hele, slyšíte? *(s nadšením)* To zní jako začátek nějaké párty!

(na scénu se plouží had složený z Lentilek a animátorek, který zpívá minidisco, může se vynořit z publika)

Písnička 4: Mini mini disco

(upozaďujeme pódium, dětská skupina tančí mezi diváky)

(po písničke se zhasíná a rozsvěcí, je ráno; Animátorky na konci písně skončí v taneční štronzo pozici; při setmění zůstávají ve stejné pozici, ale při rozednění mají unavené obličeje, některé z nich odpadají na zem únavou – tj. tančilo se až do rána, zbytek dětí mizí; máme stále stejný plácek uprostřed kempu; měníme čas, rozednívá se)

Mini Boss: Jedna, dva, tři *(v duchu přepočítává animátorky)*... 7, šéfe jsou tu všechny.

The Boss: Zuby krevetky. Zuby. *(čeká, až se na něho usmějí)*.

Colette: Krevetky maj snad zuby?

The Boss: To vaše včerejší vystoupení bylo trapný. Jestli to takhle bude pokračovat, budete k večeři dostávat poloviční porce.

Getrud: Když já neumím tančit.

Hazel: Já vůbec ne.

The Boss: Neumím, neumím. Třeba já umím všechno. Skoro. A otravuju s tím někoho? Musíte na sobě prostě začít pracovat, zlepšovat se. A taky se trochu specializovat. *(zamyslí se)* Kdo z vás má rád malý děti? *(nikdo ruku nezvedne)* Nu dobrá, a kdo z vás má rád starý a nemocný lidi?

Delphine: No, my s Amelie vlastně milujeme děti. *(Obejme Colette, která se tváří, jako kdyby spolkla citrón, objetí se brání)* Vid', zlato?

Mini Boss: *(zapisuje do tabletu)* Píšu si, Francouzky si berou na starost Mini disco, mini club, mini zoo, mini bazének, mini herničku s hlídáním a všechny mini bary.

The Boss: Kdo z vás je zapálený do sportu?

Gertrud: No já vlastně, jezdím trochu na koni.

Mini Boss: *(zapisuje do tabletu)* Nemecko zajišťuje rozcvičku, posilovnu, tenisové kurty, petangue, aqua aerobik, břišní tance, zumbu a krom toho budete od 9 do 4 sloužit na pláži jako plavčice.

Helga: Ale já neumím plavat?

The Boss: Ona si snad myslí, že plavčíci někam plavou... *(s úsměvem)*

Mini Boss: *(směje se, úlisně)* Já, ten se vám ale poved, šéfe... *(následně vojenský řev na Hazel)* Plavčíci nikam neplavou, vy lamy, jsou tu od toho, abyste vypadali dobře na pláži. Když se bába topí, voláš POMOC, teda vlastně HILFE a hodíš jí záchranný kruh. Jasný?

The Boss: Tak to vypadá, že tým spojených států bude mít na starosti nemocné a starce.

Mini Boss: No, letos nám přijel jen jeden páreček seniorů a prozatím neopustil pokoj. Ale abyste se nenudily, budete kromě toho pečovat také o návštěvníky chatky č. 8. Ti se u nás musí cítit jako v bavlnce.

The Boss: Vzhůru do práce, krevetky. A chci neustále vidět zuby. Zuby.

(Boss s mini Bossem odchází středem, animátoři zůstávají)

Tiffany: Hej kamo, jako že máme posluhovat těm pipinám z osmičky?

Hazel: Yes, Tiff, to máme snad dělat služby?

Gertrud: Co to kecáte, kamo, vždyť máte na starost jen jednu chatku se dvěma typkama, ale my se musíme postarat o půl kempu.

Amelie: Přesně tak, Jáva a Sumatra proti všem harantům v kempu. To myslíš jako vážně?

Helga: Kamo Sumatra, to je nějaký ostrov, ne?

Delphine: Kamo, to je joke, to by se klidně mohla jmenovat Grónsko ... nebo třeba Kuba. *(směje se vlastnímu vtipu)*

Colette: Kamo a proč Kuba? Vždyť je to holka, ne?

Tiffany: Kamo, holky, vy vůbec netušíte, jak jsou tyhle bohatý holky zákeřný. Chvilku se na tebe culí jak nejlepší kámojda, ale za chvíli máš kamo kudlu v kamo zádech.

Hazel: Moje řeč, kamo, podívejte se na ní, Sumatru, támhle zrovna jde.

(reflektor na Sumatru v županu, která prochází přes pódium jak na módní přehlídce)

Tiffany: *(překvapeně kouká do dálky)* Ty jo, kamo, vídíš to támhle taky? Není to kamo zlatý delfín?

Hazel: Cože, kamo, copak taková ryba existuje?

Gertrud: Tak ryba asi těžko, kamo.

Delphine: Hele a není to náhodou ten Zlatej delfín?

Colette: Jakej Zlatej delfín?

Delphine: No ten, podle kterýho se to tady přece jmenuje.

Gertrud: To se tady jen tak jmenuje.

Delphine: Náhodou ne, já jsem četla, že tady fakt žije a když ho vidíš, splní ti jedno přání.

Helga: Já tam teda nic nevidím.

Tiffany: Kamo, teď tam fakt byl... Holky, jak já bych si přála tu fiflenu z osmičky sejmout.

(magický moment hudebně nebo vizuálně)

Hazel: *(najednou odkudsi vytáhne volejbalový míč)* Týjo, kamo, netušíš, kde se to tady vzalo?

Tiffany: Netuším kamo, ale přesně vím, co s tím udělám.

(vezme míč a pokusí se Sumatru trefit míčem, Karel, který zrovna vychází na scénu, ho ale chytí, strčí přitom do Sumatry, která spadne z pódia do bahnitě laguny - takové to svinstvo, které odtéká do moře - žíněnka pod pódiem)

Sumatra: Co to jako bylo? Jsi slepej?

Karel: Ahoj, promiň, já, já, já jsem ... *(zaculí se)* na tebe narazil.

Sumatra: Ty, ty, ty, jsi mě sejmul jak v šestkovém ragby. Teď se můžu jít kompletně celá vyprat a převlíct. To byl župan od Prady. Ale pochybuju, že bys věděl... Ale nic, chjó. Už nikdy se ke mně nepřibližuj, rozumíš?

(Sumatra odchází pryč, Karel najde na zemi její kabelku, křičí a běží za ní)

Karel: Jasné, rozumím. Hej, ty, Prado, nechala sis tu kabelku...

(na scénu se loudá Jan v děsivém vidláckém outfitu)

Gertrud: Kamo, pojdte se radši namočit do bazénu. *(sbírají se a jdou pryč ze scény, Jan zůstává na scéně osamocený)*

(Janovi upadne na zem PET lahev s vodou, pomalu se ji chystá zvednout, v tu chvíli ho zastihne Jáva, která zrovna vysbírává odpadky na pláži)

Jáva: Ahoj, ty tady sbíráš plasty?

Jan: Já? No jo, když spadnou na zem, tak je sbírám.

Jáva: Tak to je úžasný! Víš, já už myslela, že tady nikoho *normálního* nepotkám.

Jan: Normálního? No, to já jsem. Normální. Honza.

Jáva: *(úplně ignoruje, že na ní Jan mluví)* Někoho, koho zajímá osud planety. Co budeme jíst? Jestli budeme zdraví? Jestli má smysl se ještě pořád rozmnožovat nebo už je za Zemi lidí zkrátka příliš? A co tání ledovců, přežití tučňáků a hlavně, co včely a sucha? *(náhle si vzpomene, že mu nemusí nic vysvětlovat a plácne se do čela)* Ale vlastně, *(vezme mezi prsty jeho rozpadající se triko)* wau, co je tohle za ekotriko? No zkrátka, vždyť ty víš, o čem mluvím, ty jsi se mnou přece na jedné lodi.

Jan: To nevím, já jsem Honza.

Jáva: A já Jáva. Super, že jsem tě potkala. Hele, zítra ráno máš předpokládám čas *(nečeká na odpověď)*, tak se sejdeme v půl 7. tady na pláži. Moře sem vždycky vyplaví spoustu plastového bordelu a celou pláž je pak potřeba vyčistit. Podívej se, co všechno se mi dnes podařilo chytnout. *(přítáhne plný černý pytel odpadu)*

Jan: Tak to sis fakt mákla.

Jáva: To jo. Ještě štěstí, že zítra už na to nebudu sama *(mrk mrk)*.

Písnička 5: Ty kluku

(na konci písničky vytancují z pláže pryč. Jáva táhne Honzu nedobrovolně za ruku)

Scéna 3

(na pláži, převlečená Sumatra prochází přes pláž, v uctivé vzdálenosti za ní běží Karel)

Karel: Pradooo, nechala sis tu kabelku ...

(Sumatra nastoupí do člunu a vyjíždí na moře, Karel za ní křičí – uprostřed uličky je zvednutá modrá plachta, které je rozříznutá v polovině; z obou stran ji drží děti a dělají moře; skrz díru vystupují oba hrdinové, kterým nejsou vidět nohy, jsou schované pod vlnící se plachtou; Sumatra má kolem pasu lod')

Karel: Pradooo, nechala sis tu kabelku ...

(Karel vezme nafukovací kruh ve tvaru kačenky pro děti a začne stíhat Sumatru; Karel se po chvíli začne topit)

Karel: Pradoooo, pradooo, pomoooooooooc, pomoooooooooc

(Sumatra zachraňuje Karla, ten se drží jejího člunu)

Sumatra: Co to sakra děláš type, ty mě stalkuješ nebo co?

Karel: *(plive vodu do publika – napít se může pod plachtou)* Sis zapomněla v kempu kabelku, tak ti ji nesu. *(podává jí kabelku, ze které teče jak z nevymáchané houby na tabuli)*

Sumatra: *(zoufale)* Ale vždyť je úplně mokrá. A já v ní mám mobil.

Karel: Jé, hele, není to zlatý delfín?

Sumatra: Já ti kašlu na delfína, vždyť ten mobil nejde zapnout.

Karel: Tak sorry, jsem se snažil. Nějak mi z toho topení vyschlo v krku, dal bych si něco k pití.

(spustí se plechovka ze stropu až Karlovi do ruky, nastává magický okamžik)

Karel: *(zcela udivený)* Ty kráso! Teda, jestli ta ryba plní tři přání, tak bych si dal ještě vydatnou svačinu ... *(čeká)* svačinu bych si dal *(čeká a nic se neděje)* svačinu bych si dal, povídám...

Sumatra: Ty snad čekáš, že ti ji přijdu naservírovat já nebo co?

Karel: Ani ne, ale jednoduché „díky“ by možná stačilo.

Sumatra: Za ten zničený mobil? Jsi normální? *(dívá se na úplně zmoklého Karla a trochu se jí zlepší nálada)* Mimochodem, neměl by ses do něčeho převlíct, vždyť vypadáš jak vodník? *(směje se)*¹

Karel: Vtipný. *(nesměje se)* Radši mě odvez na břeh.

(světelný přesun na pláž – na pódium, loďka a moře se schovává, na pláži sedí Kryštof a Lucie)

Kryštof: Lucko, vidělas ten úžasnej bazén?

Lucie: Brácha, to je teda něco. Já se byla podívat na józe.

Vojta: Brácha, ségra, viděli jste, kolik je v moři mušliček?

Kryštof: Hele, já zaslech, že má být nějaký cvičení na pláži.

Lucie: Jooo, já to četla v programu.

Vojta: Pecka, a kdy to vlastně začíná?

Lucie: *(natáhne ucho)* No, nejspíš teď.

(na pódium vbíhají animátorky a mísí se s dětmi a Lentilkami)

Písnička 6: Udržuj rytmus

Delphine: V mini zoo začíná za 5 minut krmení koziček.

¹ https://www.etsy.com/listing/1422380678/muscle-clad-wet-look-crew-neck-mens-t?ga_order=most_relevant&ga_search_type=all&ga_view_type=gallery&ga_search_query=wet+tshirt&ref=sr_gallery-1-3&frs=1&sts=1&content_source=43f61d0b609d667ec643a7b417e1fa1aec3903b0%253A1422380678&organic_search_click=1

(všichni křičí „já chci krmit kozičku“, „ne já“, „já ji chci krmit“)

Helga: Pokračujte za námi, na konec kempu a pak doleva.

(všichni opouští pódium za Francouzskými, světlo na Sumatru s Karlem, kteří se noří z vody na pódium - pláž)

Sumatra: Tady máš tu tvoji plachetnici. *(mrskne po Karlovi kachničku a s výsměchem)*

Karel: To mám jako za to, že ti zachraňuju kabelku?

Sumatra: Co to kecáš, já jsem tě přece zachránila, když ses topil. Jestli tady někdo někomu visí vyhlídkovou plavbu, tak jsi to ty. Ale na kachničce teda nejedu.

Karel: *(viditelně zaskočený, ihned naskočí na pohádkaření a začne dělat bohatou pózu)* Ale tahle blbost přece vůbec není moje. My samozřejmě máme jachtu. 4patrovou, s bazénem, heliportem, lanovkou a se služebnictvem.

Sumatra: No tak super, tak hned vyrazíme, ne?

Karel: Noooooo, my ji vlastně nemáme tady ale v Karibiku. *(s výrazem svůdníka gestikuluje)* Tam by se ti líbilo. Bílá pláž, kokosy, kalamáry a my?

Sumatra: Trochu daleko ne?

Karel: A co zakempit tady na pláži? Šumění moře, bílá pláž, limetková limonáda, kalamáry a my?

Sumatra: To je zase moc blízko. Mimochodem, já jsem Sumatra, Sumatra Stříbrná.

Karel: Karel. Novák. *(snaží se jí políbit ruku)*

Sumatra: *(podívá se na hodinky)* 16:32. No ne, já už jsem měla dobrou půl hodinu meditovat. Nezlob se, to je čas jenom pro mě. Potřebuju být sama se svými problémy.

Karel: Jaký ty můžeš mít problémy? *(povýšeně)* Lidi jako ty přece žádný problémy neřeší. Totiž, lidi jako my.

Sumatra: *(zcela vážně)* Tak to by ses divil. Uvidíme se třeba zítra. Měj se.

Karel: *(Karel vytřeští oči spěšně mizí, smutný)* Tak ahoj. Zítra.

Sumatra: *(zhluboka vydechne, jen co Karel odejde, posměšně napodobuje jeho projev)* Pche, lidi jako my přece žádný problémy neřeší. *(spadne zpátky do přirozené pozice)* A já jich mám plnou hlavu.

Písnička 7: Svěřím se rybám

Scéna 4

(u bazénu, scházejí se animátorky, u strany pódia stojí fronta lentilek)

Delphine: Kamo, my teď máme malování na obličeji. Netušíte, jak se kamo maluje na obličeji?

Tiffany: Kamo, nemám páru, kamo, snad kromě mého skvělého makeupu.

Colette: Kamo, já trochu ano. To jsem takhle u strejdy našla ve sklepě uhlí...

Mini Boss: Co to má znamenat. Táhle vám stojí fronta na malování na obličej. Klienti se těší a vy se tu vybavujete.

Delphine: Ale...

Mini Boss: *(umlčí ji rukou)* Okamžitě do práce, vy flákači. Hneeeed!!

Amelie: Bojžůr, dnes malujeme na obličej. Máme samé krásné vzory.

(děti odcházejí se zabarveným obličejem - různé barvy podle toho, ke komu přijdou, scéna světelně přechází na druhou polovinu, na druhé polovině scény klepe Karel na chatku s nápisem The Boss, The Boss vykoukne ven)

The Boss: Zdar type, stížnosti jsou u animátorek.

Karel: Já si nechci na nic stěžovat.

The Boss: Cajk, pochvaly u mě, tak spust'.
(Karel se otočí a odejde)

Karel: Víte, já bych potřeboval pomoct.

The Boss: První pomoc najdeš u plavčíka, měj se.

Karel: Ale né, já bych potřeboval pomoct půjčit nějaký super hadry. Chci udělat dojem na jednu slečnu a vy chodíte v celým kempu rozhodně nejlíp oháklej...

The Boss: *(rozněží se)* ...Šéf. Říkej mi šéfe. Pojď dál, kluku, něco s tím provedem. *(vezme ho kolem ramen)*

(světelný přechod zpět na druhou stranu scény - na malování na obličej)

Vojta: *(k Lucii)* Tý jo, to je tak krásný? Co to je?

Lucie: *(na obličej má černý flek)* Batman!

Vojta: Tak toho neznám. To je taky takhle černej?

Lucie: Celej černej!

Kryštof: A ty máš co, Vojto?

Vojta: *(dlouho jim ukazuje obličej jako, že je to trkne)* Ne? Vážně ne? Marshall.

Kryštof: Jasně, ale Marshall je Dalmatin, ne?

Vojta: Jak to myslíš?

Kryštof: No to tvoje je takové zelené...

Vojta: *(zděšeně)* Zelené? *(kouká do zrcátka)* Cože? To není Marshall, to je zelený flek.

(běží za animátorkami)

Vojta: Hej ty, já chtěl přece Marshalla a ne nějaký zelený flek.

Amelie: *(nejprve překvapená, ale hned jí něco napadne)* Ale vždyť to je speciální tlapková edice. Tos neviděl ten díl, jak tlapky zápasí s bubákem?

Vojta: Jaký díl?

Delphine: Tak ten je děsně scary, v tomhle dílu se tlapky vydávají do bubákovy země. A v té vypadají všichni jako bubáci. Takže se tlapky musí přestrojit.

Colette: Jů, z bubáčí země? Ten jsem neviděla.

Amelie: S bubáky není vůbec žádná sranda. Jen poslouvej.

Písnička 8: Bubák

(po písničce pokračuje malování na obličej)

(přichází Jáva, Sumatra, Jan)

Sumatra: Baf! *(děti se leknou a utíkají ze scény)*

Sumatra: Ježkovy voči, co to je? Já myslela, že tady mají malovat na obličej.

Jáva: *(snaží se zadržet smích)* A ono to spíš vypadá, jako by prolezli komínem.

Jan: Jo.

Jáva: Tak tohle já si na obličej patlat nenechám. Navíc to je určitě nějaká syntetická kosmetika z ropy nebo chráněných živočichů.

Jan: Z živočichů?

Jáva: Pojd' Broučku, jdeme dělat něco užitečného. Ta pláž už by zase potřebovala vysbírat?

Jan: Už zase?

Jáva: Ale Broučku, starost o planetu je nikdy nekončící práce. Tak hybaj.

Jan: Když myslíš.

(Jáva a Jan odcházejí ze scény, přichází Karel)

Karel: *(najednou se v nových hadrech cítí jako borec, takže i trochu namistrovaně mluví)* Čau Sumatro, jsme posledně nedořešili ty bílé písky.

Sumatra: *(směje se)* Karle, do čeho jsi se to převlík?

Karel: Normálně, to se nosí.

Sumatra: Tohle že se nosí?

Karel: Ještě ne, ale příští rok bude, uvidíš. Naši sponzorují jednoho nadějnýho návrháře. *(koukne se na cedulku, ze které se snaží přečíst jméno)* Made ... in ... China.

Sumatra: Madeinchin, to je super pseudonym.

Karel: A co ten tvůj pseudonym, Sumatra, dost neobvyklé jméno.

Sumatra: Víš, naši nás se ségrou zplodili na cestě po Indonésii. Jen si nebyli jistí, kde přesně. Možná Jáva, možná Sumatra. Jsme totiž dvojčata.

Karel: Jako jednovaječná?

Sumatra: *(opravdu ošklivě se podívá na Karla)*

Karel: Dvouvaječná, to je hned vidět.

Sumatra: To bych si vyprošovala, není na světě mnoho divnějších lidí, než je moje sestra.

Karel: Vraťme se k tématu. Ty, já, bílý písek, kalamáry, krevety, karaoke?

(zhasínáme pódium, dva bodáky se střídají a zabírají moderátory v publiku podle toho, který mluví, každý z moderátorů má vlastní handku)

Moderátor: Vážené dámy, vážení pánové, chlapci a děvčata.

Moderátorka: Dneska večer nás čeká karaoke party.

Moderátor: Přesně tak, všem zpěvákům a zpěvačkám se právě rozklepala kolena. Čekáme tu jen na vás.

Moderátorka: *(na náhodnou oběť – holku - v publiku)* Ale ty vypadáš úplně jak Taylor Swift. Tak jakou pecku od ní si vybereš? *(mikrofon k divákovi)*

Moderátor: *(k náhodnému klukovi)* Neříkaj ti doma náhodou Kanye West? Ta podoba! Máš od něj nějakou oblíbenou?

Moderátorka: *(k nastrčené Lentilce)* A co ty, kočko, nechceš nám něco předvést?

Lentilka, předem připravená do publiku: *(na mikrofon)* Něco krátkého bych snad zvládla.

Karaoke vsuvka: Safír (Calin)

Moderátor: Tak to bylo teda něco! Najde se mezi vámi další pěvecká hvězda dnešního večera? Co třeba ty? *(opět k nastrčené Lentilce)*

Lentilka: *(na mikrofon)* Když já nevím, jestli si pamatuju text. *(přesto to zkouší)*

Karaoke vsuvka: Hafo (Frank Wild, Kafuu)

Moderátorka: Wau! Už se to tady pěkně rozjíždí. *(u sloupu stojí Karel se Sumatrou)* A co ty, fešáku, nechtěl bys nám taky něco předvést?

Karel: Já nevím, já asi nic pořádně neumím.

Sumatra: Ale Karle, přece se nenecháš přemlouvat. Co třeba něco od srdce?

Moderátor: To je ono, máme tu první ploužáček pro zamilované. Nebojte se oslovit nezadané slečny nebo pány. Jak já koukám na našeho dalšího vystupujícího, nezůstane ani jedno oko suché.

Písnička 9: Jen o tobě

(Karel jde Sumatře vstříc a cestu mu zahradí aminátorky)

Helga: Kamo, to bylo krásný, ty tak krásně zpíváš.

Karel *(strojově přepíná na namistrovanou roli):* To víš, u nás na jachtě děláme karaoke v jednom kuse.

Gertud: Jé, ty máš jachtu? To bysme tam mohli zakempit, kámo?

Karel: No jasně, s bazénem, ve kterým plave *mečoun*.

Helga: Ty umíš šermovat?

Karel: No jasně, tos mě neviděla na poslední olympiádě?

Gertrud: Ne, neviděla.

Karel: No, jasně že neviděla, vždyť se u toho nosí *maska*.

Helga: Ty znáš Masku?

Karel: No jasně, že znám, ale teď už musím běžet, holky.

Sumatra mezitím naštvane odchází.

Karel: Sumatro? Sumatro?

Scéna 5

(Karel nervózně přešlapuje před chatkou č. 8, má výčitky svědomí, v tu chvíli opouští chatku Jan, má na sobě holčičí mikinu a rtěnkovou pusu na tváři)

Karel: *(nemůže věřit svým očím)* Honzo, ty zmetku, ty zrádče!

(Karel se vrhne Janovi po krku)

Jan: Ne násilí, žij a nech žít, bratře.

(Karel ničeho nedbá a dál ho škrtí, z domu vychází Sumatra a roztrhne oba bratry)

Sumatra: Karle, nech ho, vždyť on přece přišel za ségrou! Už asi taky načichl tím jejím náboženstvím. Hrozná sekta, tahle zelená partička *(pokračuje k Janovi)* „Radši se jdi pořádně vyspat, BRATŘE!“

(Sumatra si prohlíží Karla a je viditelně potěšená, že se kvůli ní popral, Jan utíká pryč)

Karel: Já jsem se jen za tebou chtěl zastavit. Včera to bylo celé nějaké nedorozumění. Vždyť já ty holky vůbec neznám. A taky se omlouvám za toho týpka... Jsem si to celé asi nějak špatně vyložil.

Sumatra: *(viditelně potěšená)* Karle, ty ses kvůli mně popral?

Karel: *(nesměle)* No, to ne kvůli tobě. Ale ten kluk mi přišel podezřelej. Tyhle týpky je prostě nutný umravnit. Preventivně. A vlastně, taky jsem chtěl zjistit, jestli bys se mnou nechtěla jít večer třeba tančit.

Sumatra: *(polichocená se směje)* Tak to já s tebou večer půjdu. Ale budeš se věnovat jenom mě, a ne místo toho umravňovat cizí týpky nebo holky. Vyzvedni mě v 7. Přesně. Pa.

(Sumatra odchází do chatky, Karel odchází na druhou stranu a při tom oslavně tančí, mezi tím se přestavuje scéna)

Scéna 5

(ráno u stanu, sourozenci se přehrabují ve zbytcích jídla, Karel jde za Janem)

Karel: Honzo, co to jako mělo bejt?

Jan: Myslíš záchranu planety?

Karel: Myslel jsem spíš ten župan, rtěnku, ale hlavně, jak jsi to zakempil v chatce č. 8.

Jan: No vždyť, záchrana planety. Nic jinýho s Jávou vlastně neřešíme. (*zasněně*) Jáva je rázná, cílevědomá dívka, která ví, co chce. A to, co chce, jsem náhodou já (*hrdě*).

Karel: Honzo, to je neuvěřitelný. Ty se vůbec o nic nesnažíš a ona se na tebe lepí jak bota na žvýkačku. (*najednou si něco uvědomí*) Vlastně bys mi mohl pomoci.

Jan: Poslouchám.

Karel: Mě ta Sumatra přijde fakt super. Ale víš, myslím si, že ona si to o mě úplně nemyslí.

Jan: Zkus pro začátek něco jednoduchýho, třeba velkou kytku.

Karel: Kytku? A kde ji asi mám sehnat? A kdo to zaplatí?

Jan: (*zamyslí se*) Mno, já nějaký kytky zahlíd dole na pláži. Mám tu pláž celkem prochozenou. (*trochu s odporem*) Plastový kelímek tam, mikrotenový sáček támhle.

Karel (*Karel se rychle obléká a odchází pryč*): Pecka, ty jsi moje záchrana, brácha.

Scéna 6

(*večer kemp, účastní se moderátorky a The Boss*)

Helga: Guten Abend. Fítáme fšechny ubytofané na fečerní tanešní leksi.

Gertrud: Dnes fečer si prosvíšíme tango.

The Boss: Krásné dámy, pokud Vám chybí partner, jsem zde. Mistr tance k Vaším službám.

Mini Boss: Tati, tati, já jsem tady taky. (*The Boss ho zpraží pohledem*)

(*hraje hudba k tanci ... Karel netrpělivě vyčkává na Sumatru, ta nepřichází, ale naopak přijde Jáva, která si odchytne Jana a začne s ním trsat*)

(*ve chvíli, kdy vstoupí Sumatra v překrásných šatech, se zataví hudba a všichni na ni upřou zrak*)

The Boss: (*k Sumatře*) Smím prosit, krásná slečno, to se nehodí, aby taková půvabná bytost zůstala o tanečním večeru bez partnera.

Sumatra: (*rozhlíží se, hledá Karla*) Pardon, když já ještě na někoho čekám...

(*Přichází Karel zabahněný, špinavý, olepený od řas a v ruce drží kaktus, Sumatra se nadechuje, protože čeká právě na Karla*)

The Boss: (*ke Karlovi*) Karle, no to snad nemyslíš vážně. Přijít na taneční večer zašpiněný, smradlavý a bez odpovídajícího večerního oděvu? Ven, a dokud nebudeš vypadat jako člověk, tak mi nechod do kempu.

Karel: Ale já jsem musel sehnat kytku...

Mini Boss: Šef řekl ven, ty špindíro! Mazej sám nebo tě vynesu v zubech. (*vyhání Karla, ten před ním prchá*)

The Boss: *(k Sumatře)* Omlouvám se, ale nesnesu, když se někteří klienti neumí chovat k ženám. Kde jsme to skončili? *(nabízí Sumatře rámě)* Zatančíme si spolu a bude to fenomenální zážitek, to si budete jistá. Ostatně, se mnou jste to dnes večer vyhrála, obávám se, že byste tady stěží našla lepšího tanečníka.

Mini Boss: Podívejte třeba támhle na toho tučňáka. Nebo na toho chudáka v s motýlkem, vždyť ten se ještě nenaučil ani chodit.

Písnička 10: Tanči tango

(Sumatra tančí s Bossem)

Scéna 7

(u stanu, všichni sourozenci se ukládají se ke spánku, Karel čeká před stanem, Jan přichází)

Karel: Čau Honzo, tak jak sis trsnul? *(závistivě)*

Jan: Krásně jsme si s Jávou zatančili. Je vážně temperamentní.

Karel: *(nervózně)* Honzo, já musím říct Sumatře pravdu.

Jan: A tys jí jako pravdu neřek?

Karel: Řek jsem jí, že jsem bohatej a máme jachtu.

Jan: Jachtu? Tak na to fakt vypadáš, brácho *(směje se)*.

Karel: Ty si myslíš, že jinak by o mě stála?

Jan: No, Jáva o mě stojí.

Karel: A ví, kdo jsi?

Jan: Ani moc ne, pořád mele něco o odpadcích.

Karel: A to tě jako baví?

Jan: Tak Jáva mě baví. Tedy, kdyby nebyla v jednom balení s těmi odpadky. Ta její záchrana planety už mi leze krkem. Ale bojím se jí to říct, co když pak dostanu kopačky?

Karel: Aha! Tak kdo z nás dvou je tady lhář?

Jan: Hele, tak aspoň jí nenakecávám, že jsem zazobanej.

Karel: Ale já jí už nechci lhát.

Písnička 11: Balkánská

Karel: Tak, a teď už přesně vím, co udělám. *(běží ze scény)*

Jan: A já už to vím taky. Žádný ona mě kopačky. Já jí kopačky! *(běží ze scény)*

(ze stanu vylézá zbytek rodiny)

Vojta: Prej rozlučkový ceremoniál. Vrchol celého týdne. Pche!

Kryštof: Ten Boss se dvě hodiny chvástal div neprasknul.

Lucie: Kluci, tak po tomhle závěru mu 5 hvězdiček nedám ani náhodou.

Vojta: Hele a netušíte, kam se poděli Honza s Karlem, celej večer jsem na ně nenarazil.

Kryštof: No já slyšel, že Karla viděli krást v půjčovně kolo.

Lucie: To já slyšela, že Jáva hodila po Honzovi talířem.

Kryštof: Ale já slyšel, že ten talíř byl z recyklovaného kartónu.

Lucie: A slyšeli jste, že Gertruda, ta německá animátorka, prý vůbec není Němka?

Vojta: Co když jsou to všechno jenom drby?

Kryštof: Ale co když je to všechno pravda?

Písnička 12: Co když je to všechno pravda

Scéna 10

(Před chatkou č. 8. Karel nervózně přešlapuje před chatkou s kyticí růží, v tu chvíli opouští chatku Jan, má na sobě holčičí tričko a rtěnkovou pusu na tváři)

Jan: A sakra, ahoj Karle. Já tady... Já sem to tady nakonec trochu zakempil, kámo. No, kéž bych ti tak nemusel nic vysvětlovat. Jé, podívej, není to v dálce zlatý delfín?

(tma, Jan zmizí) (Sumatra vychází z chatky a viditelně nemá dobrou náladu)

Karel: *(Karel k ní běží)* Ahoj Sumatro, přišel jsem ti dát tohle.

Sumatra: Karle, kdes tak dlouho byl? Vždyť jsi úplně zmeškal rozlučkový ceremoniál. Čekala jsem na tebe celý večer. A dál už čekat nehodlám.

Karel: Byl jsem ti pro pořádnou kytku. *(dramatické pauza)* Ve Splitu. *(dramatické pauza)* Na kole.

Sumatra: Víš, já jsem na růže alergická. Ale díky. Jsou moc hezký. Někde si je doma můžeš vystavit. Nebo usušit.

Karel: Ale ty květiny. Byly fakt drahý.

Sumatra: Všechno si koupit nemůžeš, Karle. A už vůbec ne mě.

Karel: A o tom jsem s tebou chtěl právě mluvit. Víš, ta naše jachta...

Sumatra: Ale já ti kašlu na nějakou jachtu. Kdybys mě místo toho radši nenachal čekat. Klidně by stačilo, kdybys mi natrhal něco u cesty. Klidně i kaktus.

Karel: Ale vždyť ten kaktus...

Sumatra: Víš, Karle, jsi fakt milej kluk, tohle prostě nebude fungovat. Nezlob se.

Jáva: *(vybíhá z chatky)* Ségra, tak nezdržuj. Johan už má nastartováno a čekáme jenom na tebe. *(táhne Sumatru za ruku pryč)*

Sumatra: *(na odchodu)* Karle, zapomeň na mě, prosím.

Karel: Zapomenout? Na tebe?

Písnička 13: Zapomínám

(Karel má choreografii s květinou)

Karel: Sbohem Sumatro. Sbohem kempe. Sbohem šéfe. Sbohem mini šéfe. Sbohem zlatý delfíne. Jééééé, zlatý delfín. *(zasněně)* Kéž bych tak mohl být s ní.

(kouzelný zvuk/světlo, Karlovi přistane do ruky obálka, otevře ji a čte, tma)

Scéna 11

(ve škole, 1. září, visí velká cedule „vítáme nové studenty“ a Karel vchází do školy, všude jsou skupiny dívek, lákající ho do svého klubu/kroužku)

Písnička 14: První den na střední

Karel: *(překvapeně)* Wau, to jsem nečekal, takové přivítání. Jsem tu první den a hned se tu cítím jako doma.

(z druhé strany vchází do třídy Sumatra a Jáva)

Sumatra: *(překvapeně)* Karle, co tady děláš?

Karel: Myslím, že zrovna nastupuji do prváku.

Sumatra: No to já taky. Ale já myslela na téhle škole. Nevěděla jsem, že plánuješ zakempit na škole v Berouně.

Karel: To já taky ne. *(fascinovaně)* Představ si, že hned potom, co jsi odjela, jsem viděl zlatého delfína, a pak tuhle obálku se stipendiem.

Sumatra: No počkej, k čemu zrovna ty bys potřeboval stýpko?

Karel: A to jsem ti vlastně nestihl říct, že ta kachnička byla moje a ta jachta už o trochu méně. Vlastně vůbec.

Sumatra: Chceš mi říct, že jsi mi lhal?

Karel: Tak bych to úplně neřekl, ale to bych zase lhal.

Sumatra: *(je opět naštvaná)* Takže jsi mi lhal, lhal, lhal a teď si ze mě ještě děláš srandičky?

Karel: Promiň. Chyběla jsi mi. Už ti nechci lhát.

Písnička 15: Odpouštím

Karel: Jsem myslel, že kdybys věděla, že nic nemám, nechtěla bys mě.

Sumatra: A ty myslíš, že mi o to někdy šlo? *(objímá ho)*

Jáva: Hej vy dva, co se tady todlecto. Karle, tady máš rozpis našeho spolku. V úterý sběr odpadků kolem řeky, teď po létě je toho všude plno. Ve středu postavíš na náměstí stánek, budeme vybírat finance na znovuzalesnění tropických pralesů. Ve čtvrtek se zastavíš u nás představit. Mámě koupíš kytku. A nějak hezky se obleč.

(na scénu vbíhá Honza)

Jáva: *(překvapeně)* Honzo, ty jsi tady taky?

Jan: Jé, Jávo, Karle. Tomu nebudete věřit, normálně přecházím po lávce Berounku, myslím na plasty, na ryby, na kempení, na tu nejlepší dovolenou na Jadranu... a na Jávu. A v tu chvíli se přede mnou objevil. *(vyndá z kapsy obálku a zamává s ní nad hlavou)*

Všichni: Zlatý delfín.

Písnička 16: Malý ráj